

Maurice Tardieu

FESTIWAL „Saint-Gilles à contes découverts”

Festiwal „Saint-Gilles à contes découverts” [Saint-Gilles – Odkryte Opowieści] organizowany jest przez mediatekę w Saint-Gilles – małym, piętnastotysięcznym miasteczku położonym 16 km od Nîmes, w krainie Camargue. Od ponad 15 lat pełnię funkcję jego dyrektora artystycznego. W 2013 roku odbyła się 18. edycja festiwalu opowieści. Co roku przez osiem dni na przełomie maja i czerwca prezentujemy ok. 20 spektakli:

2 spektakle dla najmłodszych dzieci,

2 spektakle dla dzieci i młodzieży,

8 spektakli adresowanych do wszystkich widzów,

1 spacer z opowieścią,

1 wieczór – święto opowieści w amfiteatrze,

2 spektakle prezentujące efekty pracy warsztatowej z dziećmi,

2 spektakle prezentujące efekty mojej pracy warsztatowej z dorosłymi.

Przedstawieniom towarzyszą wystawy i wykłady, które co roku nadają festiwalowi szczególnego kolorytu – poświęcone Afryce, Hiszpanii, Włochom, pielgrzymkom, pluszowym zabawkom...

W historii festiwalu gościliśmy m.in. takich artystów, jak: Suzanna Azquinez, Claude Alranq, Mohamed Adi, Hamed Bouzine, Ben Zimet, Catherine Gendrin, Koldo Amestoy, Guy Prunier, Alain Legoff, Daniel L'hommond, Remy Bousseguie, Sam Cannarozzi, Alain Vidal, Jean Marc Derouen, Luigi Rignanese, Kamel Guennoun, Cecile Bergame, Michel Hindenock, Moussa Lebkiri, Patrick Ewen, Alberto Garcia Sanchez, Hassane Kouyaté, Abakar Abaye, Serge Valentin, Gabriel Kinza, Myriam Pellicane, Suzy Ronel, Simon Gauthier, Colette Migné, Jean Marc Massie, Pierre Delye, Françoise Diep, Jeroùe Aubineau, Eric Pintus, Bernadette Bidaude, Sylvie Vieville, Catherine Caillaud, François Moise Bamba, Pierre deschamps, Jeanne Ferron i wielu innych.

Festiwal to czas otwierania walizek i wydobywania z nich gigantycznych puzzli pamięci przebytych dróg. Odkrywamy, że podróżowanie oznacza akceptację czegoś poza nami samymi i godzenie się z oczywistymi prawdami. Zauważamy, że tuż obok otwiera się świat oraz że wędrując, jesteśmy autorami własnych kroków. Piękno i wielkość świata budzą w nas respekt, a tymczasem ziemia jest malutka, nie da się odejść naprawdę daleko. Jak napisał w *Twierdzy Saint*

Exupéry, musimy „przerzucić własnymi rękami wąską kładkę nad przepaścią, odnaleźć poprzez bariery czasu i przestrzeni drugą połowę siebie”. Czyż nie jesteśmy tak naprawdę, mimo woli, wiecznymi podróżnikami na statku ziemi – 6 miliardów ludzi i drobiny pyłu w jednej łodzi...

WARSZTATY OPOWIADANIA

Rozmowa, podobnie jak słuchanie, jest sztuką.

Od 20 lat prowadzę warsztaty opowiadania dla dorosłych, dzieci i młodzieży. W moich cotygodniowych zajęciach, odbywających się ponad 15 lat w Saint-Gilles, uczestniczy ok. 20 dorosłych.

Każdy cykl warsztatów jest przemyślany i dostosowany do grupy, na którą składają się bardzo różne osobowości. Punkt wyjścia do pracy stanowi sposób funkcjonowania i komunikacji każdego z uczestników. Celem warsztatu jest nauka narracji. To długa i wymagająca cierpliwości praca, trzeba bowiem jeden po drugim rozplątywać węzły krępujące naturalny bieg naszej ekspresji. Poszukiwanie płynności, wątku przewodniego, logiki opowiadania to główne tematy zajęć. Chodzi o to, by w czasie tych spotkań, odbywających się w swobodnej, przyjaznej atmosferze, przeżyć szczególne chwile wymiany, porozumienia, godności, rozmowy – wokół historii i opowieści...

Wykorzystujemy nie tylko opowieści tradycyjne, ale też o krótkie historie z życia wzięte – gesty i słowa oczywiście banalne, ale o zasadniczym znaczeniu. W związku z tym regularnie angażujemy się również w pracę nad zbieraniem wspomnień i „przepisywaniem na nowo” osobistych świadectw w formie ustnych narracji. Naszym celem jest również ułatwianie wymiany i przekazywania historii przez stwarzanie okazji do ich prezentowania w najróżniejszych miejscach, takich jak festiwale i stowarzyszenia, ale także szkoły, przedszkola, domy starców, więzienia, obozowiska cygańskie...

Celem warsztatów jest:

- zapuszczenie się w gąszcz nieskończonych możliwości, jakimi dysponujemy, opowiadając historie,
- poszukiwanie różnych form narracji, takich jak głos, śpiew, gesty, muzyka, obrazy...
- wymiana historii i naszych spojrzeń na nie,
- wyzwolenie się z „pięknych” słów, konwencjonalnych i sztucznych,
- odnalezienie osobistego głosu – potężnego lub delikatnego, ale zawsze żywego.